

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellvs De Principalitate Romanæ Ecclesiæ

Roth von Schreckenstein, Hieronymus

Ingolstadii, 1550

VD16 R 3252

Cvi Respondet Itervm Pontifex, ut sequitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30126

ROMANAE ECCLESIAE.

Ex hoc constat Lector, quod unitas Ecclesiae nullis rurgis diuisa & infertis maculis ita demum seruetur si Romanae sedis Reuerentia conseruetur, et ei cuncta subijciuntur, & ad eius unitatem cuncta deducuntur. Propterea prolixioribus uerbis de unitate Ecclesiae scripsimus, Si enim unitas Ecclesiae seruanda est, necessario sequitur Romanam Ecclesiam esse principalem, et ad eius unitatem cuncta deducenda, quemadmodum ex hac elegantissima patet Epistola. Quae quoniam Codici Iustiniano inserta est plenissimum robur Imperatoriae constitutionis obtinere debet. Clarius autem Imperator Iustinianus super Principitate Romanae Ecclesiae decernens, inquit,

Nec enim patimur quicquam quod ad Ecclesiarum statum pertinet, quamuis manifestum & indubitatum sit, quod mouetur, ut non etiam uestrae innotescat sanctitati, quae caput est omnium sanctarum Ecclesiarum. Per omnia enim ut dictum est, properauimus honorem & auctoritatem crescere uestrae sedis.

CUI RESPONDET ITERVM

Pontifex, ut sequitur.

Liquet igitur Imperator gloriosissime, ut lectionis tenor & legatorum uestrorum relatio patefacit, Vos Apostolicis eruditionibus studere, cum de Religione Catholicae fidei ea sapitis, ea scripsistis, ea protulistis, ea populis

populis

DE PRINCIPALITATE

populis fidelibus publicasti, quæ (ut diximus) & sedis Apostolicæ doctrina & sanctorum Patrum ueneranda decreuit authoritas, & nos confirmamus in omnibus. Opportunum est ergo, uoce proclamare prophetica. Tibi abundet Cœlum desuper & effundent montes iocunditatem & colles læticia lætabuntur. Hæc igitur in tabulis cordis fideliter scribere, hæc ut pupillas oculorum conuenit obseruare. Habes hic Imperatorem ita demum Apostolicis studere eruditionibus, si ea sapit, si ea scribit, si ea profert, si ea populis fidelibus publicat, quæ sedis Apostolicæ doctrina & sanctorum Patrum ueneranda decreuit Autoritas, & quæ Romanus Pontifex confirmat, inquit enim & nos confirmamus in omnibus.

Etsi Imperator ea scribit, sapit, profert, publicat, quæ Summus Pontifex confirmat in omnibus, Cœlum sibi abundat, montes effundunt iocunditatem, & colles læticia lætabuntur. Attende autem Lector optime, hæc uerba, in omnibus, quod in omnibus, requiritur confirmatio summi Pontificis.

Ultimo concludit, Deum autem & Saluatorem nostrum Iesum Christum exoramus, quatenus longæuis & pacificis uos dignetur custodire temporibus. In hac uera Religione & unitate & ueneratione Apostolicæ sedis. Cuius principatum ut Christianissimi & pii conseruatis in omnibus.

Habes

ROMANAE ECCLESIAE.

Habes hic in omnibus esse principatum Romanæ sedis
conseruandum ab Imperatore. Nam aliàs unitas Ecclesiæ
seruari non potest. Est enim Ecclesia unicum corpus Chri
sti, unica mater fidelium, unica tunica inconsutilis, unica
Archa Noæ, unica sponsa Christi, unica columba, unica
filia dilecta matri suæ, unicus fons signatus, & unicus hor
tus conclusus. Cuius unitas conseruari non potest, si de
medio principalitatem Ecclesiæ Romanæ tollas, etsi in
omnibus non ea sapias, scribis, profers, publicas, quæ Roma
na in omnibus confirmat Ecclesia.

Ob id Imperator in Nouo Iure in Authentica de Eccle
siasticis titulis. Collat. non. §. 1. Disponit super princi
palitate Romanæ Ecclesiæ, atque ita ad uerbum decer
nit.

Prædictarum quatuor Synodorum dogmata, sicut san
ctas scripturas accipimus, & Regulas sicut leges obserua
mus, Ideoq; sancimus secundum earum definitiones san
ctissimum Senioris Romæ Papam, primum esse omnium
sacerdotem.

Vides hic Imperatoris manifestissimam dispositionem
Papam esse primum omnium sacerdotum.

Secundo illud esse sancitum secundum definitiones
quatuor Conciliorum principalium, quod magnopere ani
maduertendum est, non enim tantum in Concilio Calci
donensi Octauo Nicolai Papæ, sed secundum diffinitio
nes quatuor Conciliorum Principalium Papam Roma
num

H num

DE PRINCIPALITATE

num Pontificem esse primum omnium Sacerdotum, id quod Imperator per Authenticam illam luce clarius attestatur.

Et licet Imperatores nulla lege Ciuili statuissent Romanam Ecclesiam esse primam & summum Pontificem esse primum Sacerdotem, quod tamen iam latissime per multas constitutiones comprobatum est.

Tamen quia iura Diuina & Canones tribuunt ei manifestissime Principalitatem, & ob id pro lege seruari deberent, quemadmodum Imperator in d. Authentica attestatur. Nam potestas ab Apostolo concessa nulla lege potest auferri. c. Super illa, & c. fin. de secundis nuptijs. Licet enim secundum Leges Ciuiles mulier nubens infra tempus luctus efficiatur infamis, quam infamiam infligit Lex Ciuilis, ne turbaretur sanguis, ut inquit glos. C. de Repud. L. Consensu §. Si uero ff. de ijs qui notant. infam. L. liberorum §. 1. C. de Secund. nupt. L. 1. cum similibus, tamen quia Apostolus dicit. Mulier uiro suo mortuo soluta est a lege uiri sui, in domino nubat cui uoluerit. Canones infamiam mulieris infra tempus luctus nubentis sustulerunt. Quia illa potestas est sibi ab Apostolo concessa. Ergo nulla lex Ciuilis ea quae de iure diuino concessa sunt potest tollere. Et si Lex Ciuilis contrarium statuit, non erit seruanda d. c. Super illa, & c. fina. de nupt. Seculares enim leges, in his praesertim non dedignantur Sacros Canones imitari. Sic Principalitas Ro-

ROMANAE ECCLESIAE.

tas Romanae concessa per Iura diuina Ecclesiae nulla dispositione Ciuili posset tolli, eò magis igitur probatur, quod etiam Ciuili lege & Imperatoris Constitutionibus confirmatur.

Quantum igitur Christianitas gloriosissimis Principibus Carolo Maximo & Ferdinando potentissimo debeat ex hoc conijcere potes, quod ambo nihil charius ducunt, nihilq; magis in uotis habent. Quam unitatem Ecclesiae Christianae constituere, concordiam, pacem, & consonantiam per totum Orbem reddere Ecclesiae. Neque ob hoc Herculeos labores per mare, per terras, gladios per saxa per ignes recusantes. Quibus nulli unquam Principes magnitudine rerum gestarum, fortitudine, iustitia pietate, liberalitate & Victorijs pares fuere. Nam si unum, quemq; optimorum etiam Imperatorum consideres, inuenies plerosque in unica uirtute excelluisse. At illi omnium Virtutum absolutissimam consonantiam assecuti sunt.

Vt enim Flavius Vopiscus Syracusus eleganter scribit à quodam scurra Claudij temporibus dictum, in uno annulo bonos Principes posse perscribi atque depingi. Nostros autem maximos principes totus mundus non capit. Nam etsi Diocletianus Imperator dixerit, nihil difficilius quam bene imperare. Tamen illi sic optime imperant, ut ne in uno quidem reprehendi possint, neque tam uincere sciunt quam uti Victoria.

H ij Nec

DE PRINCIPALITATE

Nec minus querere regna quam parta tueri. Hoc opus, hic Labor est. Deus enim unus per unicam fidem & unicam Ecclesiam constituet regnum fratrum triumphantium. Cuius sceptrum ab Austriaca domo non auferetur, quod ipsi per totius mundi regna pacem uniuerso Orbi reddentes aureo seculo redeunte extendent.

*EX IMMENS A SUMMI PON-
tificis potestate per Vniuersum mundum & principali
dextra Petri & Pauli Apostolorum. Col-
ligitur Ecclesiam Romanam esse
Principalem.*

DE potestate summi Pontificis superius etiam dictum est. De Clauium traditione & potestatis concessione ubi Iesu CHRISTI uerba in medium adduximus. Nunc quaedam ex Sanctissimorum Patrum Decretis & Iurisconsultorum libris depromere statui.

Et id quidem arduum & difficile, praecipue per tot doctissimos Viros qui de ea re scripserunt. Latissimus enim campus de hac re dicendi requireret peculiarem libellum. Sed nos hic pauca tantum ad principalitatem spectantia attingemus. Et primo ex Sanctissimi Pontificis Gelasij Epistola, quam omnibus Episcopis scripsit in c. Cuncta viij. q. iij.

I. Quod